

ТРИ П'ЄСИ ДЛЯ ДІВЧАТ

КУПИТИ

Симона Семенич - сучасна словенська театральна діячка і драматург, лауреатка словенських літературних і театральних премій. Її п'єси ставили у Швеції, Норвегії, Словаччині, Болгарії, Ізраїлі, США, Австрії, Албанії, Сербії, перекладали італійською, хорватською та угорською мовами.

До книжки увійшли три драми: «Ти - диво», «Це не те» і «Гарні віди горять гарно», що утворюють своєрідну трилогію, адже вони тематично й хронологічно доповнюють одна одну, їх можна читати як один текст.

У першій п'єсі знайомимося з чарівним Янезом, котрий зваблює чотирьох жінок. У другій дійові особи «наживо» пишуть історію, яка має ожити на сцені, події, починаючись, щоразу обриваються, наче історія шукає кращу версію себе. У третій п'єсі, дія якої відбувається «всюди» й «повсякчас», Симона Семенич звертається до теми переслідування відьом - жінок, які порушували суспільні рамки й були за це покарані. Авторка нашаровує складні теми одна на одну й перевертає наше уявлення про нас самих і світ довкола.

Симона Семенич
**ТРИ П'ЄСИ
ДЛЯ ДІВЧАТ**

Переклад Мар'яни Климець

Анотація

Симона Семенич — сучасна словенська театральна діячка і драматург, лауреатка словенських літературних і театральних премій. Її п'єси ставили у Швеції, Норвегії, Словаччині, Болгарії, Ізраїлі, США, Австрії, Албанії, Сербії, перекладали італійською, хорватською та угорською мовами.

До книжки увійшли три драми: «ти — диво», «це не те» і «гарні від(ьм)и горять гарно», що утворюють своєрідну трилогію, адже вони тематично й хронологічно доповнюють одна одну, їх можна читати як один текст.

У першій п'єсі знайомимося з чарівним Янезом, котрий зваблює чотирьох жінок. У другій дійові особи «наживо» пишуть історію, яка має ожити на сцені, події, починаючись, щоразу обриваються, наче історія шукає кращу версію себе. У третій п'єсі, дія якої відбувається «всюди» й «повсючас», Симона Семенич звертається до теми переслідування відьом — жінок, які порушували суспільні рамки й були за це покарані. Авторка нашаровує складні теми одна на одну й перевертає наше уявлення про нас самих і світ довкола.

Фінансується Європейським Союзом.

Підтримуючи цю публікацію, Європейська Комісія наголошує, що її зміст відображає винятково авторську позицію, отож Єврокомісію не можна притягнути до відповідальності за будь-яку інформацію, вміщену в цій книжці.

Усі права застережено. Жодної частини цього видання не можна перевидавати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати в будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це ТОВ «Видавництво Анетти Антоненко».

ISBN 978-617-553-061-0

ISBN 978-617-553-033-7 (Серія «Особливі прикмети II»)

Copyright © Beletrina Academic Press, 2021

www.beletrina.com

© Мар'яна Климець, український переклад, 2025

© «Видавництво Анетти Антоненко», 2025

ТРИ П'ЄСИ ДЛЯ ДІВЧАТ

усім чарівницям, які не ввійшли ані у
вікіпедію, ані у літературну спадщину

ТИ —ДИВО

чртомиру і вітомилу

порожня сцена

звук машини невідкладної допомоги звідкись із вулиці

піу-піу-піу

і затихає

минає хвилина, минають дві хвилини

двоє симпатичних парамедиків ввозять у приміщення медичну каталку на колесах, на каталці молода дівчина, в крові

до каталки з іншого боку сцени підбігають лікарка і медична сестра чоловічої статі, потім іще підбігає медична сестра жіночої статі

парамедики та лікарняний персонал обмінюються даними про стан потерпілої

ми розуміємо геть мало, крім хіба того, що стан потерпілої дуже, дуже важкий

лікарняна каталка перетинає сцену

метушня

напруга в повітрі, ця молода дівчина на ношах будь-якої миті помре

молода дівчина

та дівчина на медичних ношах — це я

просто зараз я помираю, хоча лікарі та парамедики борються за моє життя, роблять усе можливе, всі вони, апарати працюють, але все це не допоможе, до кінця цієї п'єси я помру

хіба що станеться якесь диво

отож поки ми сподіваємося на диво, буде розгортатися п'єса

та придивіться до цієї сцени, уважно її розгляньте
медична каталка, парамедики штовхають її вперед, гнані
бажанням урятувати це молоде життя, себто моє життя, яке
покидає ось це моє тіло, що там лежить, підбігає лікарка,
приєднується медбрат, тоді ще медсестра, біжать поруч із
каталкою, говорять про мій тиск, він падає, падає, падає,
нестримно падає, про серцевий ритм, що ледве
прослуховується, везуть мене через вестибюль до операційної,
де я помру
хіба що станеться якесь диво

перший парамедик
тільки диво

другий парамедик
тут, правда, тільки диво...

лікарка
замовкніть!

молода дівчина
однак вечір почався не так, вечір почався як повний надій
після безконечно довгого туману — нарешті побачення

медична сестра
отож тепер ми рятуємо життя цієї молоді дівчини
тобто пробуємо його врятувати, я — та, що стоїть зліва, до
медичних нош я підоспіла остання, пульс майже не
прослуховується, дівчина вже на порозі смерті, зараз ми веземо
її в операційну, але шанси мізерні, справді мізерні, жахлива
дорожня аварія, як я взагалі могла тут опинитися, що я тут
взагалі роблю, ця молода дівчина, господи боже, ця молода
дівчина помре в мене на руках, що я тут забула, це якась

помилка, я би зараз мала бути на курорті і весело гоцати з найгарнішим когутиком на світі, господи боже, дівчина помре в мене на руках

молода дівчина
і це справді було диво
побачення!

*напруга в повітрі
ця молода дівчина ось-ось помре*

медична сестра
я ніколи в житті не бачила цієї молодой дівчини
лише завтра я дізнаюся, що наші шляхи якось перетнулись,
але до ранку...
до ранку дівчина буде вже мертва

молода дівчина
отже, побачення
мені двадцять сім років, і в мене ще ніколи не було хлопця
справжнього хлопця, маю на увазі, не було часу, ніколи не
було часу на всяке таке

і от тепер ви тут дивитесь, як я помираю, і це жахливо сумно,
і мені важко, так, я хапаюся за це життя, хапаюся, борюся, я не
хочу помирати, тепер не хочу, але ще вчора ввечері було по-
іншому

вчора ввечері мені здавалося, що найкраще було б, якби я
померла

я сиділа у фотелі у своїй квартирці, закутана в плед, смалила
цигарку за цигаркою, хоча я взагалі не палю, хтось давним-
давно забув у мене майже повну пачку, пила ром, це єдине, що я
мала з алкоголю вдома, ром для тістечок, яких я ніколи не печу,
ром я успадкувала разом із квартиркою від батькової тітки, ну

так, так було вчора, вчора я заливалася ромом, а сьогодні
заливаюся кров'ю

яка поетична градація, недаремно я довчилася з середнім
балом 9,8, якщо я не помру вночі, то у вільний час стану
поеткою, всі можливості відкриті, якщо станеться це диво

напруга в повітрі

медична сестра

завтра, коли все буде позаду, завтра я дізнаюся, що ми з цією
молодою дівчиною насправді дуже пов'язані, і лікарка також,
так, он та, що цієї миті вибивається з усіх сил, щоб дівчина
вижила

але зараз нема часу, нема часу

*медична сестра в сподіванні на диво біжить за медичною
каталкою*

вдих видих

*сценою переміщуються підвісні транспортні рейки, на які
насаджені общипані курчата без голів, без ніг, без внутрішніх
органів, уже готові потрапити просто в каструлю*

або на сковорідку

*під підвісними транспортними рейками, під обіцянкою
курячого бульйону, смажених стегенець, печені з курки,
розташований роликовий конвеєр, за яким стоять одна, дві, три,
чотири працівниці*

*вони вдягнені в білі робочі комбінезони, волосся сховане під
захисними білими шапочками, руки в білих гумових рукавицях*

*працівниці знімають з транспортних рейок курячі трупи і
кидають їх у білі пластмасові ящики*

заповнивши ящик, пересувають його на роликовий конвеєр

*ящики заповнюються, хода повішених курчат не зупиняється,
не зупиняється*

*трупи курчат насаджені за стегна, працівниці в монотонному
ритмі знімають з гачка спершу одне стегно, потім знімають з
гачка друге стегно, і фі-і-і-іть у ящик
одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик*

друга працівниця
ну, і що там, було щось між вами, чи як

третя працівниця
було, ні, маю на увазі...

перша працівниця
то або було, або не було, третього не дано
то що там? було чи ні?

третя працівниця
ох

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

четверта працівниця
не було
та й фіг з ним, знаєш, скільки таких когутиків на світі

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

перша працівниця
а я сміюся
сміюся з цієї страшенно дотепної репліки моєї співробітниці
сміюся, бо сміються також дві інші
знаєш, скільки таких когутиків на світі
сміюся, тим часом

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

тим часом

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

сміємося, а тоді та третя каже, що знає
знає, скільки таких когутиків на світі
і ми ще більше сміємося
а тоді

четверта працівниця
а я знала, що нічо не буде

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

третя працівниця
ага, ну і як ти могла знати?

перша працівниця
як вона могла знати, вона вічно знає, вічно найрозумніша,
вона просто знала, а тепер нічого не каже, тільки сміється

третя працівниця
але ти не все знала

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик

перша працівниця
о, ні, я знову сміюся
не знаю, чи тепер я сміюся, бо мені смішно, чи, може,
сміюся, бо знаю, що зараз піде довгий і широкий опис
постільних пригод, у яких буду і я брати участь, запитаю про те,

про се, бо так годиться, а не тому, що мені наравду цікаво,
курчата, курчата, курчата, і куди маю подітисся, мушу брати
участь, мушу сміятисся, коли треба сміятисся, мушу лаятисся, коли
треба лаятисся

тим часом

тим часом я думаю про тебе

я тільки думаю про тебе, про тебе я не можу говорити зі
своїми співробітницями

не можу розказувати їм про наші постільні пригоди, бо після
того вони вже не будуть нашими, не можу сказати

третя працівниця

я б на око дала метр дев'яносто

друга працівниця

ого

перша працівниця

і не можу сказати

третя працівниця

він божественний

перша працівниця

ніяк не можу розказати

третя працівниця

я б вийшла за нього

четверта працівниця

ну й хрін

друга працівниця

помагає туди-сюди своїм прутиком, і ти би вже

четверта працівниця
скакала за нього заміж

*четверта працівниця заходиться сміхом, ніби почула
найсмішніший анекдот, відколи
одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик
відколи
одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-іть у ящик*

друга працівниця
знаєш, скільки в тебе їх ще буде

четверта працівниця
і щоб без хріні

перша працівниця
без хріні

вдих видих

*монтувальник сцени виносить на сцену табличку, на якій
вигадливими літерами рожевого кольору написано boutique stella,
ставить її на сцену, поправляє, йде і повертається з великим
дзеркалом*

*другий монтувальник сцени виносить на сцену пластиковий
торс на стійці, на манекені жіноча вечірня сукня, зелена, коротка
третій і четвертий монтувальники сцени також виносять по
одному торсу на підставці, помаранчева сукня, довга, а потім іще
одна, барвиста, квітчаста, теж довга*

*монтувальники сцени виносять іще й іще такі манекени,
вдягнені в жіночі сукні найрізноманітніших світлих барв, і
розставляють їх по сцені біля таблички boutique stella*

*прожектор осяває butik, поміж яскравих суконь абракадабра
з'являється звіздана, поряд із нею пані за шістдесят, так-так,
абсолютно так само — абракадабра, паф, наче вони постали зі
світла, з'являються раптово, паф, звіздана і пані за шістдесят*

лише диво

*вродлива пані за шістдесят бере в руки вечірню сукню світло-
червоного кольору, торкається тканини, оглядає її, усміхається*

*звіздана
правда ж?*

*пані за шістдесят
так, справді, саме те*

*пані за шістдесят прикладає сукню до тіла і розглядає себе в
дзеркалі*

*можливо, дзеркало тримає в руках монтувальник сцени і
водить ним туди-сюди*

*і, можливо, в якийсь момент він усміхається і киває пані за
шістдесят, і, можливо, пані за шістдесят сором'язливо
всміхається у відповідь*

звіздана спостерігає за нею

*звіздана
і ви все одно не можете вирішити?*

*пані за шістдесят
ох, пані звіздано, не знаю, насправду не знаю, а ви не
думаєте, що я, може...*

звіздана

ні, ні, ми ж уже з цим розібралися, одразу ж, щойно ви її
поміряли, то ж не вчора було, правда?

пані за шістдесят
так, так

*пані за шістдесят продовжує роздивлятися себе в люстрі і,
можливо, продовжує перекидатися поглядами з монтувальником
сцени*

звіздана
а час не стоїть на місці

пані за шістдесят
то що, ви думаєте, що я вже, може, стала застарію або стану
незабаром?

*знаєш, чому у жінок руки довші, ніж у чоловіків?
щоб можна було ними дотягнутися до краю плити*

звіздана
ні, аж ніяк, я просто думаю, що, може, настав час, щоб ви
потішили себе нею

пані за шістдесят
раніше ніж помру, хочете сказати?

*пані за шістдесят сміється, звіздана теж трохи вимушено
сміється разом із нею, можливо, так, ніби почуття гумору пані за
шістдесят їй не близьке*

молода дівчина
а може, я й не помру

вчора ввечері я так сильно захотіла, щоб щось сталося, щоб я померла, щоб мене більше не було, більше ніколи, ром, цигарки і смуток, де ти, чому тебе немає, і я так палко, так безмежно палко забажала померти, о боже, благаю тебе, благаю, зроби так, щоб я померла, зроби так, щоб я померла, я хочу померти, не хочу більше жити, не хочу більше цього, надто боляче, не хочу жити

так я благала бога ще вчора ввечері
і схоже, що він розглянув моє прохання за пришвидшеною процедурою й ухвалив виконати його, не надто зволікаючи

лікарка гладить молоду дівчину по руці

лікарка
все буде добре, тепер ти в безпеці

медична сестра чоловічої статі щось бурмоче, щось напіврозбірливе, нам не дуже добре чути, що вона каже, щось про бога, чуємо слово бог, можливо, медична сестра чоловічої статі бурмоче щось на кшталт... якщо бог дасть... або ж... їй тепер тільки бог допоможе... або щось подібне, вона так чи інакше згадує бога, і так чи інакше слово бог чує лікарка, і лікарка сердито дивиться на медичну сестру чоловічої статі, медична сестра чоловічої статі вдає, що нічого не сталося, і продовжує виконувати свою роботу, в чому б вона не полягала

напруга в повітрі

одне стегенце, друге стегенце фі-і-і-ть у ящик

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ